

13.05.2015

ಪ್ರಾತಃಮುರುಂ ಓಂಶಾಂತಿ “ಬಾಪ್ದಾದಾ” ಮಧುಬನ

“ಮಧುರ ಮಕ್ಕಳೆ- ಪಕಾಂತದಲ್ಲ ಕುಳತು ತನ್ನೊಂದಿಗೆ ಮಾತನಾಡಿಕೊಳ್ಳ- ನಾವು ಅವಿನಾಶಿ ಆತ್ಮರಾಗಿದ್ದೇವೆ, ತಂದೆಯಿಂದ ಕೇಳುತ್ತೇವೆ- ಈ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿ”

ಪ್ರಶ್ನೆ: ಯಾವ ಮಕ್ಕಳು ನೆನಹಿನಲ್ಲಿ ಆಲಸಿಗಳಾಗಿರುತ್ತಾರೆ, ಅವರ ಬಾಯಿಂದ ಯಾವ ಮಾತುಗಳು ಬರುತ್ತವೆ?

ಉತ್ತರ: ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ- ನಾವು ಶಿವತಂದೆಯ ಮಕ್ಕಳಂತೂ ಆಗಿಯೇ ಇದ್ದೇವೆ, ನೆನಹಿನಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದೇವೆ ಆದರೆ ತಂದೆಯು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ- ಅದೆಲ್ಲವೂ ಸುಜ್ಞಾಗಿದೆ, ಆಲಸ್ಯವಿದೆ. ಇದರಲ್ಲ ಪೂರ್ಣ ಪುರುಷಾಧ್ಯ ಮಾಡಬೇಕು. ಮುಂಜಾನೆಯಿದ್ದು ತನ್ನನ್ನು ಆತ್ಮನೆಂದು ತಿಂದು ನೆನಹಿನಲ್ಲಿ ಕುಳತುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ವಾತಾವರಾಪ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆತ್ಮವೇ ವಾತಾವರಾಪ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ನಿಂದಿಗೆ ಆತ್ಮಾಭಮಾಸಿಯಾಗುತ್ತೀರಿ. ಕೇವಲ ದೇಹಿ ಅಭಿಮಾಸಿ ಮಕ್ಕಳೇ ಜ್ಞಾನದ ಅಭಿಮಾನವನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳದೆ ನೆನಹಿನ ಚಾಟನ್ನು ಇಡುತ್ತಾರೆ.

ಗೀತೆ: ಮುಖವನ್ನು ನೋಡಿಕೊ ಪ್ರಾಣಿ.....

ಓಂಶಾಂತಿ. ಆತ್ಮೀಯ ಮಕ್ಕಳಗೆ ತಿಂಬಲಾಗಿದೆ- ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಣವೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ತಂದೆಯು ಆತ್ಮಗಳಗೆ ತಿಂಬಲಾಗಿದೆ. ಈ ಗೀತೆಗಳು ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗದ್ವಾಗಿದೆ, ಕೇವಲ ಈ ಗೀತೆಗಳ ಸಾರವನ್ನು ತಿಂಬಿಕೊಳ್ಳಲುತ್ತೇನೆ. ನಿಂದಿಲ್ಲ ಕುಳತುಕೊಳ್ಳತ್ತೀರೆಂದರೆ ತಮ್ಮನ್ನು ಆತ್ಮವೆಂದು ತಿಂದಿರಿ, ದೇಹದ ಪರಿವೆಯನ್ನು ಇಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಾನಾತ್ಮಿ ಬಹಳ ಸೂಕ್ಷ್ಮಜಿಂದುವಾಗಿದ್ದೇನೆ, ನಾನೇ ಈ ಶರೀರದ ಮೂಲಕ ಹಾತುವನ್ನಾಜಿನಯಸುತ್ತೇನೆ, ಈ ಆತ್ಮದ ಜ್ಞಾನವು ಯಾರಿಗೂ ಇಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ತಂದೆಯು ತಿಂಬಲಾಗಿದೆ- ತನ್ನನ್ನು ಆತ್ಮವೆಂದು ತಿಂದಿರಿ, ನಾನು ಅತಿಚಿಕ್ಕ ಜಿಂದುವಾಗಿದ್ದೇನೆ, ಆತ್ಮವೇ ಈ ಶರೀರದಿಂದ ಎಲ್ಲಾ ಹಾತುವನ್ನಾಜಿನಯಸುತ್ತದೆ. ಈ ಸ್ನಾತಿಯಿಂದ ದೇಹಾಭಮಾನವು ಹೊರಟುಹೊಂಗುವುದು, ಇದೇ ಪರಿಶ್ರಮವಾಗಿದೆ. ನಾವಾತ್ಮಗಳು ಈ ನಾಟಕದ ಹಾತುಧಾರಿಗಳಾಗಿದ್ದೇವೆ, ಇದರಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖ ಹಾತುಧಾರಿಯು ಪರಮಾಪಾತ್ಮನಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿದೆ- ಅವರೂ ಸಹ ಎಷ್ಟು ಸೂಕ್ಷ್ಮಜಿಂದುವಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಅವರ ಮಹಿಮೆಯು ಬಹಳ ಭಾರಿಯಾಗಿದೆ! ಜ್ಞಾನಸಾಗರ, ಸುಖದ ಸಾಗರನಾಗಿದ್ದಾರೆ ಆದರೆ ಅತಿಚಿಕ್ಕ ಜಿಂದುವಾಗಿದ್ದಾರೆ, ನಾವಾತ್ಮರೂ ಸಹ ಜಿಕ್ಕಜಿಂದುಗಳಾಗಿದ್ದೇವೆ, ಆತ್ಮವನ್ನು ದಿವ್ಯದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲದೆ ನೋಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ನಿಂದಿಗೆ ಹೊಸ-ಹೊಸಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೀರಿ, ಇವು ಪ್ರಪಂಚದವರಿಗೇನು ಗೊತ್ತು! ನಿಮ್ಮಾಲ್ಯಿಯೂ ಕೆಲವರು ಮತ್ತುವೇ ಯಥಾರ್ಥರೀತಿಯಿಂದ ಅಧ್ಯ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ ನಾನು ಆತ್ಮ. ಜಿಕ್ಕಜಿಂದುವಾಗಿದ್ದೇನೆ, ನನ್ನ ತಂದೆಯು ಈ ನಾಟಕದಲ್ಲ ಪ್ರಮುಖ ಹಾತುಧಾರಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಶೈಂಘೃತಿಶ್ರೀಷ್ಠಿ ಹಾತುಧಾರಿಯು ತಂದೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆ ನಂತರ ಬೇರೆ-ಬೇರೆಯವರು ಬರುತ್ತಾರೆ. ನಿಮಗೆ ತಿಂದಿದೆ ತಂದೆ ಜ್ಞಾನಸಾಗರನಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಅದರೆ ಶರೀರವಿಲ್ಲದೆ ಜ್ಞಾನ ತಿಂಬಲಾಗಿದೆ ಶರೀರದ ಮೂಲಕವೇ ಮಾತನಾಡಲು ಸಾಧ್ಯ. ಅಶರೀರಿಯಾದಾಗ ಕೆಮೀಂದಿರಿಯಗಳು ಇನ್ನಾಗುತ್ತವೆ. ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗದಲ್ಲಂತೂ ಶರೀರ ಧಾರಿಗಳನ್ನೇ ಸ್ಕರಣಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಪರಮಾಪಾತ್ಮ ಪರಮಾಪಾತ್ಮನ ನಾಮ, ರೂಪ, ದೇಶ, ಕಾಲವನ್ನೇ ಅರಿತುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಪರಮಾತ್ಮನು ನಾಮ-ರೂಪದಿಂದ ಇನ್ನರೆಂದು ಹೇಳಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ತಂದೆಯು ತಿಂಬಲಾಗಿದೆ- ನಾನಾತ್ಮನಾಗಿದ್ದೇನೆ, ಆತ್ಮವು ಈ ಶರೀರದ ಮೂಲಕ ಮಾತನಾಡುತ್ತದೆ, ಇದರಲ್ಲ ಜ್ಞಾನವಿದೆ, ನಾನಾತ್ಮನಲ್ಲ 84 ಜನ್ಮಗಳ ಅವಿನಾಶಿ ಹಾತುವು ನಿಗದಿಯಾಗಿದೆ ಎನ್ನುವ ಜ್ಞಾನವು ಮತ್ತು ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಇವು ಹೊಸ-ಹೊಸ ವಿಚಾರಗಳಾಗಿವೆ. ಪಕಾಂತದಲ್ಲ ಕುಳತು ತಮ್ಮ ಜೊತೆ ಮಾತನಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು- ನಾನಾತ್ಮನಾಗಿದ್ದೇನೆ, ತಂದೆಯಿಂದ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ, ಧಾರಣೆಯೂ ನಾನಾತ್ಮದಲ್ಲಿಯೇ ಆಗುತ್ತದೆ, ನಾನಾತ್ಮದಲ್ಲಿಯೇ ಹಾತುವು ತುಂಬಿಟ್ಟಿದೆ, ನಾನಾತ್ಮನು ಅವಿನಾಶಿಯಾಗಿದ್ದೇನೆ, ಇದನ್ನು ತನ್ನೊಂದಿಗೆ ತಾನು ಗುಪ್ತ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಬೇಕು. ನಾವು ತಮೋಪ್ರಧಾನರಿಂದ ಸತ್ಯೋಪ್ರಧಾನರಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ದೇಹಾಭಮಾನಿ ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಆತ್ಮದ ಜ್ಞಾನವೇ ಇಲ್ಲ. ತಮ್ಮ ಬಳ ಇಷ್ಟ ದೊಡ್ಡ-ದೊಡ್ಡ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳತ್ತಾರೆ, ಎಷ್ಟೂಂದು ಅಹಂಕಾರವಿದೆ. ಇದು ತಮೋಪ್ರಧಾನ ಪ್ರಪಂಚವಾಗಿದೆ. ಯಾರೂ ಶೈಂಘೃತಿ ಶೈಂಘೃತ ಆತ್ಮರಂತೂ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ. ನಿಂದು ತಿಂದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ-ನಿಂದಿಗೆ ತಮೋಪ್ರಧಾನರಿಂದ ಸತ್ಯೋಪ್ರಧಾನರಾಗಿವುವ ಪುರುಷಾಧ್ಯ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಮಾತನ್ನು ಅಂತಯೆದಿಂದ ಗುಪ್ತ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಹೇಳುವವರು ಅನೇಕರಿದ್ದಾರೆ ಅದರೆ ನೆನಪು ಇಲ್ಲ. ಒಳಗೆ ಆ ಅಂತಮುಖವತ್ತಿಯಿರುವುದು- ನಾವು ತಂದೆಯ ನೆನಹಿನಿಂದ ಪತಿತರಿಂದ ಹಾವನರಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಕೇವಲ ಪಂಡಿತರಾಗಬಾರದು. ಇದರ ಮೇಲೆ ಒಬ್ಬ ಪಂಡಿತ ಉದಾಹರಣೆಯೂ ಇದೆ- ರಾಮ-ರಾಮ ಎಂದು ಹೇಳಬಿಡುತ್ತಿರುವುದು ಮಾತೆಯಿರಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾ ತಾನೇ ಮರೆತುಹೊಂದರೂ.... ಇಂತಹ ಸುಷ್ಟು ಹೇಳುವವರಾಗಬಾರದು, ಇಂತಹವರೂ ಅನೇಕರಿದ್ದಾರೆ.

ಬಹಕ್ಕ ಜೆನ್ನಾಗಿ ತಿಂಗಳೊಡುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ಯೋಂಗವಿಲ್ಲ. ಇಡೀ ದಿನ ದೇಹಾಭಿಮಾನದಲ್ಲಿರುತ್ತಾರೆ, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಜಾರ್ಜ್ ಕೆಳಹಿಸುತ್ತಿದ್ದರು- ನಾನು ಇಷ್ಟು ಸಮಯಕ್ಕೆ ಏಕುತ್ತೇನೆ, ಇಷ್ಟು ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಹನ್ನೂ ಸಮಾಜಾರ ತಿಂಗಳನ್ನುಪಡಿಲ್ಲ. ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಬಹಕ್ಕಷ್ಟು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ಯೋಂಗವಿಲ್ಲ. ಭ್ರಳಿ ದೊಡ್ಡ-ದೊಡ್ಡವರಿಗೆ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ಯೋಂಗದಲ್ಲ ಕೆಳ್ಳಾ ಅಗಿದ್ದಾರೆ. ಮುಂಜಾನೆ ಎದ್ದು ತಂದೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಬಾಬಾ, ತಾವು ಎಷ್ಟು ಪ್ರಿಯಾತಿಪ್ರಿಯನಾಗಿದ್ದಿರಿ, ಈ ನಾಟಕವು ಎಷ್ಟು ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟದೆ. ಯಾರೂ ಸಹ ಈ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ತಿಂಗದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಆತ್ಮನನ್ನಾಗಲ, ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನಾಗಲ ತಿಂಗದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಈ ಕಾಲದ ಮನುಷ್ಯರು ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗಿಂತ ಕೀರ್ತಾಗಿದ್ದಾರೆ, ನಾವೂ ಹಾಗೆಯೇ ಇದ್ದವು, ಮಾಯಿಯ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲ ಎಷ್ಟೊಂದು ದುದೇಶೀಯಾಗಿಬಂತುತ್ತದೆ. ಈ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ನೀವು ಯಾರಿಗಾದರೂ ತಿಂಗನಬಲ್ಲಾರಿ. ಹೇಳ, ನೀವಾತ್ಮಗಳು ಈಗ ತಮೋಪ್ರಧಾನರಾಗಿದ್ದಿರಿ, ನೀವು ಸತೋಪ್ರಧಾನರಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮೊಟ್ಟಮೊದಲಾಗೆ ತಮ್ಮನ್ನು ಆತ್ಮವೆಂದು ತಿಂಗಿಲಿ. ಬಡವರಿಗೆ ಇದು ಬಹಕ್ಕಷ್ಟು ಸಹಜವಾಗಿದೆ. ಸಾಹುಕಾರರಂತೂ ತಮ್ಮದೇ ಆದ ಅಜಿಮಾನದಲ್ಲಿರುತ್ತಾರೆ.

ತಂದೆಯು ತಿಂಗನ್ನಾರೆ- ನಾನು ಸಾಧಾರಣ ತನುವಿನಲ್ಲಿಯೇ ಬರುತ್ತೇನೆ, ಬಹಕ್ಕ ಬಡವರೂ ಅಲ್ಲ, ಬಹಕ್ಕ ಸಾಹುಕಾರರೂ ಅಲ್ಲ. ನೀವಿರೆಗ ತಿಂಗದುಕೊಂಡಿದ್ದಿರಿ- ಕಲ್ಲು-ಕಲ್ಲುವೂ ತಂದೆಯು ಬಂದು ಹೇಗೆ ಪಾವನರಾಗುವದೆಂಬ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನೇ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ನಿಮ್ಮ ಉದ್ಯೋಗ-ವ್ಯವಹಾರಗಳಲ್ಲಿರುವ ಕಿರಿಕಿರಿಯನ್ನು ನಿವಾರಿಸಲು ತಂದೆಯು ಬಂದಿಲ್ಲ. ಪತಿತ-ಪಾವನ ಬಸಿ ಎಂದೇ ನೀವು ಅವರನ್ನು ಕರೆಯುತ್ತಿರಿ ಆದ್ದರಿಂದ ತಂದೆಯು ನೀವು ಪಾವನರಾಗುವ ಯುಕ್ತಿಯನ್ನು ತಿಂಗನ್ನಾರೆ. ಈ ಬ್ರಹ್ಮಾರವರೂ ಸಹ ಏನನ್ನೂ ತಿಂಗದುಕೊಂಡಿರಲ್ಲ. ಪಾತ್ರಧಾರಿಯಾಗಿಯೂ ನಾಟಕದ ಆದಿ-ಮುಧ್ಯ-ಅಂತ್ಯವನ್ನು ಅರಿತುಕೊಂಡಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ಅವರಿಗೇನು ಹೇಳುವುದು! ನಾವಾತ್ಮಗಳು ಈ ಸೃಷ್ಟಿಕ್ರಿಯೆಲ್ಲ ಪಾತ್ರಧಾರಿಗಳಾಗಿದ್ದೇವೆ ಎಂಬುದನ್ನೂ ಸಹ ಯಾರೂ ಅರಿತುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಭ್ರಳಿ ಆತ್ಮವು ಮೂಲವತನದಲ್ಲ ನಿವಾಸ ಮಾಡುತ್ತದೆಯಿಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ಅನುಭವದಿಂದ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ನೀವಂತೂ ಈಗ ಅನುಭವದಿಂದ ತಿಂಗದುಕೊಂಡಿದ್ದಿರಿ-ನಾವಾತ್ಮಗಳು ಮೂಲವತನದ ನಿವಾಸಿಗಳಾಗಿದ್ದೇವೆ. ನವಾತ್ಮ ಅವಿನಾಶಿಯಾಗಿದ್ದೇವೆ ಎಂಬುದಂತೂ ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿರಬೇಕಾಗಿದೆ ಅನೇಕರಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಯೋಂಗವಿಲ್ಲ, ದೇಹಾಭಿಮಾನದ ಕಾರಣ ಬಹಕ್ಕಷ್ಟು ತಪ್ಪಗಳೂ ಆಗುತ್ತವೆ. ಮೂಲಮಾತೀ ಆಗಿದೆ- ದೇಹಿಂಬಿಂಬಿ ಜಿಂತೆಯಿರಬೇಕು. ಯಾವ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸತೋಪ್ರಧಾರಾಗುವ ಜಿಂತೆಯಿದೆಯೋ ಅವರ ಬಾಯಿಂದ ಎಂದೂ ಕಳಿನ ಸಮಾನವಾದ ಮಾತು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾವುದೇ ತಪ್ಪಾಯಿತೆಂದರೆ ಒಡನೆಯೇ ತಂದೆಗೆ ವರದಿ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ- ಬಾಬಾ, ನೆನ್ನಿಂದ ಈ ತಪ್ಪಾಯಿತು ನನ್ನನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಿ. ಮುಜ್ಜಿಟ್ಟರೆ ಇನ್ನೂ ವೃಧಿಯಾಗುತ್ತದೆ, ಆದ್ದರಿಂದ ತಂದೆಗೆ ಸಮಾಜಾರವನ್ನು ತಿಂಗನ್ನಾರೆ ಇರಿ. ತಂದೆಯು ಬರೆಯುತ್ತಾರೆ- ನಿಮ್ಮ ಯೋಂಗವು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಪಾವನರಾಗುವುದೇ ಮುಖ್ಯಮಾತಾಗಿದೆ. ನೀವು ಮಕ್ಕಳ ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲ 4 ಜನ್ಮಗಳ ಕಥೆಯಾದೆ. ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಇದೇ ಜಿಂತೆಯಿರಲ್ಲ- ನಾವು ಸತೋಪ್ರಧಾನರಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ, ದೇಹಾಭಿಮಾನವನ್ನು ಜಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ನೀವು ರಾಜಿಮಣಿಗಳಾಗಿದ್ದಿರಿ. ಹರಯೋಗಿಗಳಿಂದೂ ರಾಜಯೋಗವನ್ನು ಕಲಾಸಲು ನಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ರಾಜಯೋಗವನ್ನು ತಂದೆಯೇ ಕಲಸುತ್ತಾರೆ. ಜ್ಞಾನವನ್ನೂ ತಂದೆಯೇ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಉಳದಂತೆ ಈ ಸಮಯದಲ್ಲ ಎಲ್ಲವೂ ತಮೋಪ್ರಧಾನ ಭಕ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ಕೇವಲ ಸಂಗಮದಳಯೇ ತಂದೆಯು ಬಂದು ಜ್ಞಾನವನ್ನು ತಿಂಗನ್ನಾರೆ. ತಂದೆಯು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ ಅಂದಮೇಲೆ ಭಕ್ತಿಯು ಸಮಾಪ್ತಿಯಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಈ ಪ್ರೇಪಂಜವೂ ಸಮಾಪ್ತಿಯಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಯೋಂಗದಿಂದ ಸತ್ಯಯುಗದ ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಭಕ್ತಿಯೇ ಬೇರೆಯಾಗಿದೆ, ಸುಖ-ದುಃಖವು ಇಲ್ಲಯೇ ಇದೆಯಿಂದು ಮನುಷ್ಯರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಈಗ ನೀವು ಮಕ್ಕಳ ಮೇಲೆ ಅತಿದೊಡ್ಡ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಾದೆ, ತಮ್ಮ ಕಲಾಂಣ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಯುಕ್ತಿಯನ್ನು ರಚಿಸುತ್ತಾ ಇರಿ. ಇದನ್ನೂ ತಿಂಗಿಸ್ತೇ- ಸುಖಧಾಮ-ಶಾಂತಿಧಾಮವು ಪಾವನಪ್ರಪಂಚವಾಗಿದೆ, ಇದು ಅಶಾಂತಿಧಾಮ, ದುಃಖಧಾಮವಾಗಿದೆ. ಮುಖ್ಯಮಾತು ಯೋಂಗವಾಗಿದೆ. ಯೋಂಗವಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ಅತಿಯಾಗಿ ಜ್ಞಾನ ಹೇಳುವುದು ಪಂಡಿತರಹಾಗಿ ಆಗುತ್ತದೆ. ಇತ್ತಿಂಜಿಗೆ ರಿಧಿ-ಸಿಧಿಯ ಬಹಕ್ಕಷ್ಟಿದೆ, ಇದರೊಂದಿಗೆ ಜ್ಞಾನದ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲ. ಮನುಷ್ಯರು ಸುಳ್ಳಮಾತುಗಳಲ್ಲ ಎಷ್ಟೊಂದು ಸಿಕ್ಕಿಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ, ಪತಿತರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಸ್ವಯಂ ತಂದೆಯೇ ತಿಂಗನ್ನಾರೆ- ನಾನು ಪತಿತಪ್ರಪಂಚ, ಪತಿತಶರೀರದಲ್ಲ ಬರುತ್ತೇನೆ. ಇಲ್ಲ ಯಾರೂ ಪಾವನರಿಲ್ಲ, ಇವರಂತೂ ತನ್ನನ್ನು ಭಗವಂತನೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ- ಇದೆಲ್ಲವೂ ಸುಳ್ಳಮಾತುಗಳಾಗಿವೆ, ಆಲಸ್ಯವಿದೆ. ಇಲ್ಲಂತೂ ಮುಂಜಾನೆ ಎದ್ದು ತನ್ನನ್ನು ಆತ್ಮನೆಂದು ತಿಂಗದು ನೆನಪಿನಲ್ಲ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಪುರುಷಾಂಗ ಮಾಡಬೇಕು. ವಾತಾಂಲಾಪ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆತ್ಮವೆ ವಾತಾಂಲಾಪ ಮಾಡುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೆ. ನೀವಿರೆಗ ದೇಹಿಂಬಿಂಬಿ ನಿವಾಸಿಗಳಾಗುತ್ತಿರಿ. ಯಾರಾದರೂ ಅನ್ಯರ ಕಲಾಂಣ

ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದರೆ ಅವರ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ ಆದರೆ ಅದು ದೇಹದ ಮಹಿಮೆಯಾಗಿದೆ. ಇದಂತೂ ನಿರಾಕಾರ ಪರಮಾತ್ಮನ ಪರಮಾತ್ಮನ ಮಹಿಮೆಯಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನೂ ಸಹ ನಿಂವು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಈ ಪಣಿಯ ಜ್ಞಾನವು ಮತ್ತಾಗ್ಯರ ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ನಾವು ಹೇಗೆ 84 ಜನ್ಮಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ, ಕೆಳಗಿಂತಿರುವುದು ಬರುತ್ತೇವೆ? ಈಗಂತೂ ಪಾಪದ ಗಡಿಗೆಯು ತುಂಜಿದೆ, ಅದು ಸ್ವಷ್ಟವಾಗುವುದು- ಹೇಗೆ? ಆದ್ದರಿಂದ ತಂದೆಯನ್ನು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ, ನಿಂವು ಪಾಂಡವ ಸಂಪ್ರದಾಯದವರಾಗಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಧಾರ್ಮಿಕವೂ ಆಗಿದ್ದಿಲ್ಲ, ರಾಜತಾಂತ್ರಿಕರೂ ಆಗಿದ್ದಿಲ್ಲ. ತಂದೆಯು ಎಲ್ಲ ಧರ್ಮದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ ಅನ್ಯರು ಯಾರೂ ತಿಳಿಸಲು ನಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಬಾಕಿ ಆ ಧರ್ಮಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುವವರು ಏನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಅವರ ಹಿಂದೆ ಅನ್ಯರೂ ಸಹ ಕೆಳಗೆ ಬರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರು ಯಾರಿಗೂ ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ತಂದೆಯು ಅಂತಿಮದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಪವಿತ್ರರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರೊಬ್ಬರ ವಿನಿ: ಮತ್ತಾಗ್ಯರಿಗೂ ಮಹಿಮೆಯಲ್ಲ. ಬ್ರಹ್ಮನಿಗೆ ಮತ್ತು ನಿಮಗೆ ಯಾವುದೇ ಮಹಿಮೆಯಲ್ಲ. ತಂದೆಯು ಬರದೇ ಹೋಗಿದ್ದರೆ ನಿಂವು ತಾನೆ ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಿರಿ! ಈಗ ತಂದೆಯು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಏರುವಕಲೆಯಲ್ಲ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ನಿನ್ನ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಸವರ ಉದ್ಧಾರವಾಗುವುದು ಎಂದು ಹಾಡುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ಅರ್ಥವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಮಹಿಮೆಯಿಂತೂ ಬಹಕ್ಕಷ್ಟು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ- ಆತ್ಮವು ಅಕಾಲನಾಗಿದೆ, ಈ ಭೂಕುಟಿಯು ಅದರ ಸಿಂಹಾಸನವಾಗಿದೆ. ಆತ್ಮವು ಅವಿನಾಶಿಯಾಗಿದೆ, ಅದನ್ನು ಕಾಲವು ಎಂದೂ ಕಬಳಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಆತ್ಮವು ಒಂದು ಶರೀರವನ್ನು ಇಟ್ಟು ಇನ್ನೊಂದು ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಪಾತ್ರವನ್ನಾಗಿಯಾಗಿದೆ ಆದರೆ ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ಯಾವುದೇ ಕಾಲವು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾರಾದರೂ ಶರೀರವನ್ನು ಇಡಲ ನಿಮಗೆ ದುಃಖವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಏಕೆಂದರೆ ಅವರು ಶರೀರವನ್ನು ಇಟ್ಟು ಇನ್ನೊಂದು ಪಾತ್ರವನ್ನು ಅಭಿನಯಿಸಲು ಹೋದರು. ಇದರಲ್ಲ ಅಳುವ ಅವಶ್ಯಕತೆಯೇನಿದೆ? ನಾವಾತ್ಮಗಳೂ ಸಹೋದರರಾಗಿದ್ದೇವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಸಹ ನಿಂವು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಆತ್ಮಗಳು ಪರಮಾತ್ಮನಿಂದ ಬಹಕ್ಕಾಲ ಅಗಲಾದ್ದರು... ಎಂದು ಹಾಡುತ್ತಾರೆ. ತಂದೆಯು ಎಲ್ಲ ಬಂದು ಮಿಲನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ! ಎಂಬುದನ್ನೂ ಸಹ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಈಗ ನಿಮಗೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮಾತಿನ ತಿಳಿವಳಕೆಯು ಸಿಗುತ್ತದೆ. ನಿಂವು ಕೇಳುತ್ತಲೇ ಬರುತ್ತಿರಿ. ಯಾವುದೇ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ತಿಳಿಸುವುದಕ್ಕೂಣಿಸ್ತರ ಉದಾಹರಿಸುತ್ತಾರೆ ಅಷ್ಟೇ ಸತ್ಯತಂದೆಯಾಗಿದ್ದರಿಂದ ಸತ್ಯರಚನೆಯನ್ನು ರಚಿಸುತ್ತಾರೆ. ಸತ್ಯವನ್ನೇ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ, ಸತ್ಯದಿಂದ ಗೆಲುವು, ಅನತ್ಯದಿಂದ ಸೋಲು. ಸತ್ಯತಂದೆಯು ಸತ್ಯವಂಡದ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ರಾಖಣಿಸಿದ ನಿಂವು ಬಹಕ್ಕಷ್ಟು ಸೋಲನ್ನುಭವಿಸಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಇದೆಲ್ಲ ಆಟವು ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟದೆ. ನಿಂವಿಂಗ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಿಲ್ಲ- ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯವು ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ, ಮತ್ತೆ ಇದೆಲ್ಲವೂ ಉಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಇವೆಲ್ಲವೂ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದಿದೆ, ಈ ಸ್ವಷ್ಟಿಜಕ್ತವನ್ನು ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದು ಎಷ್ಟು ಸಹಜವಾಗಿದೆ. ಯಾರು ಪುರುಷಾಧಿಕ ಮಕ್ಕಳದ್ವಾರೆಯೋ ಅವರು ನಾವು ಬಹಕ್ಕ ಜೆನ್ನಾಗಿ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತೇವೆಂದು ಖಚಿಯಾಗಿಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ. ಜ್ಞಾನದ ಜೊತೆಯಲ್ಲ ಯೋಗ ಮತ್ತು ದೈವಿಗಳನ್ನೂ ಧಾರಣೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ನಿಂವಿಂಗ ಬಹಕ್ಕ-ಬಹಕ್ಕ ಮಧುರರಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಯಾರಿಗೂ ದುಃಖವನ್ನು ಕೊಡಬಾರದು, ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ತಿಳಿಸಿಕೊಡಬೇಕು. ಪವಿತ್ರರಾಗಿ, ಇದರಲ್ಲ ಎಷ್ಟೊಂದು ಜಗತ್ತಿಗಳಾಗುತ್ತವೆ. ಅದೂ ಸಹ ನಾಟಕದನುಸಾರವೇ ಆಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಮಾಡಿ-ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ನಾಟಕವಲ್ಲವೆ. ನಾಟಕದಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಸಿಗುವುದು ಎಂದಲ್ಲ, ಪರಿಶ್ರಮಪಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ದೇವತೆಗಳಹಾಗೆ ದೈವಿಗಳನ್ನೂ ಧಾರಣೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಉಪ್ಪುನಿರಾಗಬಾರದು. ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು- ನಾವು ವಿರುದ್ಧವಾದ ಜೆಲನೆಯಲ್ಲ ನಡೆದು ತಂದೆಯ ಗೌರವವನ್ನು ಕಳೆಯುತ್ತಿಲ್ಲವೆ. ಸದ್ಗುರುವಿನ ನಿಂಧಕರು ಎಂದೂ ಪದವಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಇವರಂತೂ ಸತ್ಯತಂದೆ, ಸತ್ಯಶಿಕ್ಷಕನಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ಈಗ ಸ್ತುತಿಯರುತ್ತದೆ. ತಂದೆಯು ಜ್ಞಾನಸಾಗರ, ಸುಖದ ಸಾಗರನಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಕೊಟ್ಟ ಹೋಗಿದ್ದೇನು ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಮಹಿಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಇವರ (ಬ್ರಹ್ಮ) ಆತ್ಮದಲ್ಲ ಯಾವುದಾದರೂ ಜ್ಞಾನವಿತ್ತೇ? ಆತ್ಮವೆಂದರೇನು, ನಾಟಕವೆಂದರೇನು ಏನನ್ನೂ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರಲ್ಲ. ಇದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಮನುಷ್ಯರೇ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಲ್ಲವೆ. ರುದ್ರಯಜ್ಞವನ್ನು ರಚಿಸಿದಾಗ ಆತ್ಮಗಳ ಪೂಜೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆತ್ಮಗಳ ಪೂಜೆಯು ಒಳೆಯದೋ ಅಥವಾ ದೈವಿಶರಿರಗಳ ಪೂಜೆಯು ಒಳೆಯದೋ? ಈ ಶರೀರವಂತೂ ಪಂಚತತ್ವಗಳಿಂದ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟದೆ ಆದ್ದರಿಂದ ಬಬ್ಬಿ ಶಿವತಂದೆಯ ಪೂಜೆಯಾಗಿದೆ. ಈಗ ಅವರೊಬ್ಬರಿಂದಲೇ ಕೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ ಆದ್ದರಿಂದ ಕೆಟ್ಟದ್ದನ್ನು ಕೇಳಬೇಡಿ.... ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ನಿಂದನೆಯ ಯಾವುದೇ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಬೇಡಿ, ನನ್ನೊಬ್ಬಿಸಿಂದಲೇ ಕೇಳಿ. ಇದು ಅವೃಭಜಾರಿ ಜ್ಞಾನವಾಗಿದೆ. ಮುಖ್ಯಮಾತೇನೆಂದರೆ ದೇಹಾಭಮಾನವನ್ನು ಇಟ್ಟರೆ ನಿಂವು ಶೀತಲರಾಗುವಿರಿ. ತಂದೆಯ ನೆನಪಿನಲ್ಲದ್ದಾಗ ಬಾಯಿಂದಲೂ ಯಾವುದೇ ಉಲ್ಲಾ-ಸುಲ್ಲಾ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮಾತನಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಕುದ್ರಷ್ಟಿಯರುವುದಿಲ್ಲ. ನೋಡಿಯೂ ನೋಡದಂತಿರುತ್ತಿರಿ, ನಿಮ್ಮ ಜ್ಞಾನದ ಮೂರನೆಯ ನೆತ್ತೆವು ತೆರೆದಿದೆ. ತಂದೆಯು ಬಂದು ತ್ರಿನೇತ್ರಿ, ತ್ರಿಕಾಲದಶೀಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ನಿಮ್ಮಲ್ಲ ಮೂರುಲೋಕಗಳು, ಮೂರುಕಾಲದ ಜ್ಞಾನವಿದೆ. ಒಳೆಯದು-

ಮಧುರಾತಿ ಮಧುರ ಅಗಲಹೋಗಿ ಮರಳಸಿಕ್ಕಿದ ಮಕ್ಕಳಪ್ರತಿ ಮಾತಾಪಿತಾ ಬಾಪ್‌ದಾದಾರವರ ನೆನಪು, ಪ್ರೀತಿ ಹಾಗೂ ಸುಪ್ರಭಾತ. ಆತ್ಮೀಯ ಮಕ್ಕಳಗೆ ಆತ್ಮೀಯ ತಂದೆಯ ನಮಸ್ತೇ.

ಧಾರಣೆಗಾಗಿ ಮುಖ್ಯಸಾರ:-

1. ಜ್ಯಾನವನ್ನು ಹೇಳುವ ಜೊತೆಜೊತೆಗೆ ಯೋಗದಲ್ಲಿಯೂ ಇರಬೇಕಾಗಿದೆ, ಒಳ್ಳೆಯ ನಡವಣಿಗೆಗಳನ್ನು ಧಾರಣೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಬಹಳ ಮಧುರಾಗಬೇಕು, ಎಂದೂ ಬಾಯಿಂದ ಕಲ್ಲುಗಳು ಬರಬಾರದು.
2. ಅಂತಮುಣಿಯಾಗಿ ಏಕಾಂತದಲ್ಲ ಕುಳಿತು ತಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ತಾವು ಆತ್ಮೀಕ ವಾತಾವರಾಪ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಪಾವನರಾಸುವ ಯುಕ್ತಿಗಳನ್ನು ರಚಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಬೆಳಗ್ಗೆ-ಬೆಳಗ್ಗೆ ಎದ್ದು ತಂದೆಯನ್ನು ಬಹಳ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ನೆನಪು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ.

ವರದಾನ:-ಬಂದೂ ತತ್ವ ಮತ್ತು ಬಂದೂ ವಿಕಾರಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಸೇವಾಧಾರಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ವಂತಹ ಮಾರ್ಯಾಜಿಂತ್ ಸ್ವರಾಜ್ಯ ಅಧಿಕಾರಿ ಭವ

ಹೇಗೆ ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲ ವಿಶ್ವ ಮಹಾರಾಜ ಮತ್ತು ವಿಶ್ವ ಮಹಾರಾಣಿಯ ರ ತ್ರೈಸ್ ಅನ್ನ ಹಿಂದೆ ದಾಸ-ದಾಸಿಯರು ಎತ್ತಿಹಿಡಿಯುತ್ತಾರೆ, ಅದೇರೀತಿ ಸಂಗಮಯುಗದಲ್ಲ ನೀವು ಮಕ್ಕಳ ಯಾವಾಗ ಮಾರ್ಯಾಜಿಂತ್ ಸ್ವರಾಜ್ಯ ಅಧಿಕಾರಿಯಾಗಿ ಬೈಂಟಲ್ಲ ರೂಪಿ ತ್ರೈಸ್ ನಿಂದ ಶೃಂಗರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವಿರಿ ಆಗ ಈ ಬಂದೂ ತತ್ವ ಮತ್ತು ಬಂದೂ ವಿಕಾರಗಳು ನಿಮ್ಮ ತ್ರೈಸ್ ಅನ್ನ ಹಿಂದೆಯಿಂದ ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿಯುತ್ತವೆ ಅಥಾವತ್ ಅಧಿಎನರಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತವೆ ಇದಕ್ಕಾಗಿ ದೃಢ ಸಂಕಲ್ಪರೂಪಿ ಬೆಲ್ಪು ನಿಂದ ಬೈಂಟಲ್ಲ ರೂಪಿ ತ್ರೈಸ್ ಅನ್ನ ಬೈಂಟು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳ, ಇನ್ನ ಇನ್ನ ತ್ರೈಸ್ ಮತ್ತು ಶೃಂಗಾರದ ಸೇಬ್ ನಿಂದ ಶೃಂಗರಿಸಿಕೊಂಡು ತಂದೆಯ ಜೊತೆಯಿದ್ದಲ್ಲ ಈ ವಿಕಾರ ಮತ್ತು ತತ್ವಗಳು ಪರಿವರ್ತನೆಯಾಗಿ ಸಹಯೋಗಿ ಸೇವಾಧಾರಿ ಯಾಗಿಬಂಡುವುವು.

ಸ್ವೀಲಂಗನ್:-ಯಾವ ಗುಣ ಮತ್ತು ಶಕ್ತಿಗಳ ವಣಣನೆ ಮಾಡುವಿರಿ ಅದರ ಅನುಭವದಲ್ಲ ಮುಖುಗಿಹೋಗಿಬಿಡಿ. ಅನುಭವವೇ ಎಲ್ಲದಕ್ಕಿಂತ ದೊಡ್ಡ ಅಥಾರಿಟಿಯಾಗಿದೆ.